

Kl. 14.25

Noget andet, som jeg også tror er vigtigt, er, at vi hele tiden husker, hvordan virkeligheden er i dag sammenlignet med eksempelvis sidste år, og det er jo, som jeg også har sagt i nogle af kommentarerne til indlæggene, at der faktisk er en stigende interesse blandt læger for at komme ind inden for børne- og ungdomspsykiatrien. Vi har problemer inden for voksenpsykiatrien og ældregeriatrien, men ikke på børne- og ungeområdet. Det synes jeg er en erkendelse, som skal brede sig her i Folketinget, så vi ikke altid bliver afvist, når vi ønsker at fremme behandlingen af børn og unge, med henvisning til, at der er kapacitetsproblemer.

Der var en overlæge fra Fyn, der sagde, at hvis hun fik en Løkkepose, ligesom de havde fået inden for kirurgien, ville hun relativt hurtigt kunne få fjernet ventelisten inden for børnepsykiatrien. Vi ved jo, at de forskellige amter er begyndt at samarbejde om at sikre, at eventuelt manglende stillinger som eksempelvis i Nordjylland bliver kompenseret via samarbejdsaftaler.

Men hovedbudskabet fra mig skal være, at det kan lade sig gøre. Hvis statusrapporten peger på nogle andre måder, vi kan gøre det på, synes jeg simpelt hen ikke, at vi skal tøve med at komme i gang.

Der er et spørgsmål, der jo bliver stillet gang på gang, når vi ser, at ventelisterne ikke er faldet, men er stigende. Fru Tove Videbæk var inde på det: Hvad er det for et samfund, vi har, der skaber psykisk syge børn og unge?

Vi skal også i den forbindelse huske på, at det jo ikke er så lang tid siden, at der kom en vejledning, der gik på, at praktiserende læger ikke måtte ordinere medicin til behandling af psykisk syge børn og unge. Det var en beslutning, som Sundhedsstyrelsen traf, og som jeg mener vi må være enige i. Men det betyder selvfølgelig også, at der kommer en ekstrabelastning af børne- og ungdomspsykiaterne.

Det, vi også skal huske på, når vi snakker om ventelister, er ikke at forklejne, hvad det er for en venteliste. Det er en venteliste, der handler om børn, der har behov for psykiatrisk behandling. Det er ikke børn, der er sådan lidt udadregende eller på anden måde kan behandles i pædagogisk-psykologisk rådgivning eller hos primærsektoren i øvrigt. Det synes jeg er meget centralt for vores videre debat om børne- og ungepsykiatrien, nemlig at det rent faktisk er meget alvorligt, når man står på en venteliste og skal til en psykiater.

Så har vi cirka – det er et slag på tasken – en gennemsnitlig ventetid på 3 måneder. Men vi ved jo også, at det er meget forskelligt, hvor lang tid det enkelte barn så rent faktisk kommer til at vente. Jeg tror ikke, det er fremmende for barnets helbredelse, at det undertiden kan vente op til 1 år.

Noget af det, der også er vigtigt i hele arbejdet med børne- og ungepsykiatrien, er, at efter diagnosen er stillet, skal der være et behandlingstilbud, som rent faktisk kan sikre barnet nogle ordentlige og trygge rammer i forsøget på at blive rask i det omfang, det kan lade sig gøre, eller blive stabiliseret i sin sygdom. Derfor er det helt afgørende, at vi ser på børne- og ungepsykiatrien i en helhed.

Så var fru Line Barfod inde på spørgsmålet om strukturreformen. Der er der jo helt entydigt et ønske fra psykiaterne om, at de ikke må lande i en kommune. Det er helt entydigt et ønske om, at de skal være tilknyttet det somatiske, de skal være tilknyttet en region.

Når man tager skridtet videre, hvis vi skal have et ordentligt samarbejde med det tunge sociale tilbud, der skal til for at hjælpe et barn inden for børne- og ungepsykiatrien, er det nødvendigt at huske på, at det skal hænge sammen i regionerne.

Så ikke flere ord om det her beslutningsfor-slag. Jeg sender det ikke til anden behandling, ingen tvivl om det. Det er fuldstændig unødvendigt. Men vi skal bruge beslutningsforslaget til at kunne stille spørgsmål i udvalget, modtage deputationer og hele tiden holde os for øje, at det her altså er et område, som vi ikke må glemme at have fokus på.

Tak for debatten.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.